

[Per Hækkerup.]

i de to store oppositionspartiets ordførertaler var, at der i dem ikke lå blot antydningen af en alternativ politik. Jeg kan ikke se, at der i de betragtninger, det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde gældende, eller i de betragtninger, det ærede medlem hr. Poul Møller fremførte, er trukket en politik op over for befolkningen i Danmark eller over for dette høje ting, der kan stilles op som et modstykke til den politik, regeringen og regeringspartierne har gennemført. Det eneste, jeg havde nær sagt noget spagfærdige forsøg, jeg har kunnet finde, på at trække en sådan alternativ linje op, var det ærede medlem hr. Erik Eriksens bemærkninger omkring besparelserne. Vi er helt enige med det ærede medlem i, at der må udvises den største sparsommelighed med de offentlige midler. Det er imidlertid som så ofte fremhævet i debatter om denne sag overordentlig let at udvise sparsommelighed, så længe man udtaler sig generelt, mens det bliver overordentlig svært, når man kommer til de konkrete tilfælde, at gennemføre en i sig selv virkelig sparsommelig linje.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen opererede i sin tale med et tal på ca. 90 mill. kr., som han sagde at hans parti havde stillet forslag om at spare. Nu fremgår det ikke helt klart, hvilken tidsperiode de 90 mill. kr. refererer til. Hvis det er til 1 års udgifter på statsregnskabet, som andrager godt 5 milliarder kr., er de 90 mill. kr. naturligvis et betragteligt beløb; det er i så fald 2 pct.; men hvis de 90 mill. kr. ikke refererer til et enkelt regnskabsår, men til 2, 3 eller 4 regnskabsår, bliver betydningen unægtelig noget mindre.

Så vidt jeg har kunnet skønne, har det ærede medlems parti stemt imod poster på finanslovsforslaget og tillægsbevillingslovsforslaget for året 1957-58, der svarer ikke til 90 mill. kr., men til 16 mill. kr.; det er et tal, der udgør ca. 3 promille af de samlede udgifter, og så er det efter min opfattelse ikke længere et spørgsmål om en anden

linje i det offentliges udgiftspolitik, så er det et spørgsmål om en vurdering af de mange enkelte poster på budgettet, som såvel regeringen som oppositionspartierne har måttet tage stilling til, og jeg vil da også erindre om, at i den henseende vil oppositionen jo overordentlig let komme til at fremtræde som mere villig til at spare, fordi de besparelser, regeringspartierne ønsker at gennemføre, og som de gennemfører, ikke kommer til at fremtræde på samme måde, fordi de i forvejen er taget i betragtning, når forslagene fremlægges, således at det, der eventuelt bliver tale om fra oppositionens side, bliver at fremsætte — eller gennem sin afstemning tilkendegive — sine ønsker om særlige besparelser derudover.

Men nu er det således, hvis jeg ikke har misforstået det ærede medlem, at hans parti ikke blot har stemt for besparelser på 16 mill. kr. på budgettet for 1957-58, men derudover har stillet forslag om at forøge statens udgifter med 20 mill. kr. på samme budget, nemlig ved at forøge kommunernes andel i motorafgifterne. Hvis altså det høje ting havde fulgt partiet venstre og det ærede medlem hr. Erik Eriksen ved disse stemmeafgivelser, ville vi ikke have fået besparelser på 90 mill. kr., som det ærede medlem talte om. Så ville vi have fået en forøgelse af udgifterne for statens vedkommende med 4 mill. kr., og talen kan derfor ikke tages som udtryk for en principielt anden linje med hensyn til statens udgiftspolitik. Og dette var oppositionens eneste forsøg på et selvstændigt bidrag til en anden politik, som jeg kunne øjne i det ærede medlems tale.

Må jeg endelig gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller, at jeg synes, hans betragtninger omkring markedsplanerne var interessante. Det ærede medlem sagde — og det var jeg for mit vedkommende glad for — at han og hans parti gav hel og fuld tilslutning til arbejdet med det europæiske frihandelsområdes realisering, og så tilføjede han, at han i denne uklare situation troede, det ville være rigtigt, om